

inde af Danmarks Lægeforening, blev der opponeret stærkt. Det vilde ikke lykkes. Men saa gik man en anden Vej. „Hospitalstidendé“ søgte ved sin Anklage mod Dr. Hoff at hindre for det første Justitsministeren i at søge denne ansat som Formand for Sundhedsstyrelsen, men ved Siden deraf havde man sikkert ogsaa den Hensigt at hindre, at Etatsraad Hoff tog imod Ansættelsen. Det var det, man lagde an paa den Gang, og for at naa dette Maal trak man disse tre Læger frem og søgte ved at sværte disse — med eller uden Rette, jeg ved det ikke den Dag i Dag — og fremdrage deres Forhold til Brugen af Morfin og andre stimulerende Medikamenter at kaste Snavs paa Dr. Hoff, saaledes at han blev umulig. Det lykkedes ikke, og det viste sig allerede ved anden Behandling af Finansloven, at det ikke kunde lykkes. Og saa var det, at man trak denne Sag i Forgrunden.

Nu har man altsaa kun tilbage disse tre Læger. Ganske vist, hvis det viser sig, at de alligevel ere saa medtagne af Misbrug af Morfin eller andre stimulerende Midler, at de blive afskedigede fra deres Embede og maaske ogsaa fratages Retten til at praktisere, vil man nok i nogen Maade alligevel bruge det til for Fremtiden at skade Dr. Hoff og derigennem Justitsministeren, som har ansat Dr. Hoff. Men i ret stort Maal kan det dog ikke naas. Meget mere tror jeg, at det er de Herrer om at gøre nu at faa et Resultat. Det vilde jo dog være ganske forfærdeligt, om de havde iværksat hele denne store Kampagne i og udenfor denne Sal uden at faa det allermindeste Resultat deraf. I Øjeblikket ligger Sagen selvfølgelig for mit Vedkommende, som den laa ved Finanslovens anden Behandling. Jeg kan ikke dømme om, hvorvidt disse Læger virkelig ere saa medtagne ved Brugen eller Misbrug af Morfin, at de ikke skulde kunne bestride deres Embede mere. Det mener jeg maa være Fremtiden forbeholdt at afgøre. Men afgøre det paa den ensidige Fremstilling, som det i Virkeligheden er, der er fremkommen fra Sundhedsstyrelsens Side i Øjeblikket, vilde — deri maa jeg rigtignok give den højtærede Justitsminister Ret — være ganske forkasteligt, for man mærker hele Tiden, at den er kommen med en bestemt Hensigt, ikke den at faa afskediget disse Læger, Sagen er slet ikke rejst af den Grund, og det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), som har arbejdet saa meget i denne Sag, tør heller ikke paastaa, at det fra først af har været Hensigten at fri København, at fri Landet

for uduelige Læger, Nej, der har været en anden bestemt Hensigt, som hele Tiden har været forfulgt af meget formaående Læger udenfor Sundhedsstyrelsen. Der er imidlertid en Side af denne Sag, som er ret uhyggelig. Fra først af har Sundhedsstyrelsen med dens Næstformand, dens Lægeraad, dens Medlemmer i det hele, taget ensidigt Standpunkt til denne Sag. At de have gjort det, er maaske forklarligt; det er maaske menneskeligt, at de have sat saa stor Pris paa Dr. Muus, den tidligere Formand, efter at de havde arbejdet sammen med ham i den korte Tid, Sundhedsstyrelsen har bestaaet, at de synes, at det er forkert, at han blev fjernet som Formand. Men det er slet ikke en upartisk Ledelse, der er foregaaet fra Sundhedsstyrelsens Side. Læser man de Aktstykker fra Sundhedsstyrelsen, der ligge for os her, og som laa for os ved Finanslovens anden Behandling, vil man se, at de kun have et eneste Maal, nemlig ved Hjælp af disse tre Lægers Mangler, Skrøbeligheder, eller hvad man nu vil kalde det, at komme Justitsministeren til Livs. Der er ingen anden Hensigt forbunden dermed. Men derved indtager Sundhedsstyrelsen en helt anden Stilling, end den burde indtage. Den burde dog altid være upartisk og navnlig da være det overfor Befolkningen i sin Helhed, thi det er i Virkeligheden denne, som den har Ansvar overfor. Men i Sundhedsstyrelsen sidder jo det ærede Medlem fra Sakskøbing (Rørdam), og det forekommer mig næsten — jeg ved ikke, om det er med Rette —, at man, naar man har hørt det ærede Medlems Udtalelser her i Salen ved tidligere Lejligheder, og man derefter læser Sundhedsstyrelsens Erklæringer eller Indstillinger til Ministeren, overhovedet alt, hvad der er kommet fra den Side, mærker det ærede Medlems Aand i disse Erklæringer og Indstillinger. Vel staar Gordon Norries Navn under, men jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at Haanden er Esaus, men Røsten er det ærede Medlems. Han har været Sjælen i alt, hvad der er kommet fra den Side. Jeg tror ikke, at jeg tager fejl heri, og jeg tror egentlig heller ikke, at det ærede Medlem vil benægte det, skønt han altid vil kunne skyde sig ind under, at han ikke er Sundhedsstyrelsen, at han kun er Konsulent, at Sundhedsstyrelsen bestaar af de og de Medlemmer. Naar man sammenholder Indstillingerne med, hvad det ærede Medlem har sagt, vil man se, at mange, endda store, Afdelinger deraf Ord til andet ere det samme.

Det forekommer mig i det hele taget,